

er Forretninger, som meget daarligt taaler selv den ringeste Afgift, og som efter min Mening saa langt fra fortjener at beskattes, at de tværtimod fortjener Opmuntring. Nu har vi i Øjeblikket en glimrende Betalingsbalance, men vi ved alle, at under normale Forhold, som vi har haft i Snese af Aar, og som vi meget let synker tilbage til, er det en meget vanskelig Sag. Danmark som Erhvervssamfund har stadig store Vanskeligheder med at faa sin Betalingsbalance i Orden og faa sine Debet-Saldi overfor Ulandet udlignet ved Anbringelsen af de tilbørlige Kredit-Saldi. Det har givet Anledning til en Masse fintmærkende Forretninger, de saakaldte Arbitrageforretninger, som efter min Mening fortjener at skaanes i allerhøjeste Grad, da de er af den største Betydning.

Jeg kommer sluttelig til § 23. I strikte Modsætning til den Ros, som har lydt baade fra den ene og den anden af Ordførerne, maa jeg paa mit Partis Vegne mene, at denne Paragraf paa ingen Maade burde gaa igennem i sin nuværende Skikkelse. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Jessen) var særlig glad for den. I det hele forekommer det mig, at han gjorde denne Lov en slem Bjørnetjeneste, idet han sagde, at den stemmer nøje med Socialdemokratiets Program. Det er løbet koldt ned ad Ryggen paa adskillige Medborgere, naar de har hørt, at det er en Lov, som netop passer i Socialdemokratiets Kram. Nu kan det maaske fra et socialdemokratisk Synspunkt være rigtigt, at Staten skal svulme op til at være noget som et almægtigt Væsen, der skal have Lov til at blande sig i alt muligt og stikke sin Næse i alle Borgeres private Forhold, men naar man ikke staar paa det rent socialdemokratiske Standpunkt, naar man ikke deler den socialdemokratiske Opfattelse af Forholdet mellem Staten og Individet, men endnu ønsker at bevare Privatlivets Fred, om jeg saa maa udtrykke mig, ikke ønsker, at Staten skal have Lov til alt muligt Posekigeri, maa man bestemt afvise, at der her gives en saa vidtgaaende Inkvisitionsmyndighed til en enkelt Mand, Finansministeren, uden Appel til Domstolene: I det Omfang, hvori Finansministeren bestemmer det, skal disse ulykkelige Personer og Institutioner, her er Tale om, meddele Skattemyndighederne Oplysninger. Meget ofte vil de ikke være i Stand dertil, de kender kun den ene Side af Sagen, nemlig Købet og ikke Salget og omvendt, men det, som Skattemyndighederne maa have fat i, og som de fra

et teknisk Standpunkt udelukkende skal have Besked om, er Kursdifferencen mellem de paagældende Køb og Salg. Bestemmelsen her gør disse Institutioner til fuldkomne Angiverinstitutioner. Da der var Tale om Loven om fremmedes Handelsberettigelse, var den højtærede Handelsminister meget indigneret ved Tanken om, at eventuelle Angivere skulde have Andel i Bøden, man skulde, hed det, ikke mumtrø Angiveri. Den Gang var der kun Tale om Folk, som saa at sige frivillig indlod sig paa Angiveri, men her tvinger man disse Institutioner og Personer til i største Omfang at fungere som Angivere. Det undrer mig, at den højtærede Handelsminister ikke har nedlagt ligefrem Veto derimod i Ministerraadet, det stemmer saa lidt med hele hans Betragtningmaade paa dette Omraade. Jeg mener, at vi skal vel vogte os for overhovedet at komme ind paa en saadan Udvikling herhjemme, at Statsmyndighederne i stigende Omfang faar Ret og Lov til at udøve en ren Posekigerivirksomhed og til at genere private i deres Bedrift og paa en ubehagelig Maade stikke Næsen i, hvad disse mener erhvervsmæssig at burde foretage sig.

Sigvald Olsen: Da jeg ved, at mit Partis Ordfører (Jessen) er ængstelig for, at han kan blive kaldt til Telefonen i en vigtig Sag — han blev for Resten kaldt ud, saa at han ikke kunde paahøre de Udtalelser, der fremkom fra Højres Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) —, maa jeg maaske benytte Lejligheden til at sige, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fuldstændig har misforstaaet det ærede Medlem fra Møen (Jessen), naar han mener, at han skulde have sagt, at Lovforslaget faldt i Traad med Socialdemokratiets Program. Tværtimod, det ærede Medlem fra Møen hævdede det stik modsatte.

Jeg har bedt om Ordet, ikke fordi jeg er uenig med mit Partis Ordfører eller med de øvrige Talere, som har haft Ordet, med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Som Forholdene nu en Gang er, drejer det sig om at skaffe Penge, og naar Finansministeren nu har bøjet sig for en fra flere Sider i længere Tid øvet Pression i Retning af, at man burde se at komme disse Børsspekulanter til Livs, har han derved imødekommet et Krav. Hvor meget man derved er i Stand til at ramme de Spekulanter, der har Fortjenesten, er et stort Spørgsmaal. Der er et gammelt Ord,